

Arrest

nr. 216 343 van 4 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
3. X
4. X
wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen, X, X, X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, A. M., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde bij monde van uw moeder een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 22 mei 2014 in Overpelt (België) en bent dus minderjarig. Uw vader, M. Im. (...) (O.V. (...)), kwam in 2012 vanuit Dagestan naar België, waar hij op 13 juli 2012 om internationale bescherming

vroeg. Uw moeder, L. S. (...) (O.V. (...)), en de rest van uw gezin reisden uw vader in 2013 achterna. Uw moeder vroeg na haar aankomst in België eveneens om internationale bescherming, meer bepaald op 21 juni 2013. Op 19 september 2013 besloot het CGVS in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van uw ouders, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend, tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Zij tekenden geen beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en keerden evenmin naar jullie herkomstland terug. Uw vader diende op 5 april 2017 nog een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Uw moeder diende toen geen nieuw verzoek in. Op 13 mei 2017 besloot het CGVS dienaangaande tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag vanwege een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid. Het beroep dat uw vader tegen deze beslissing indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 14 december 2017 verworpen. Uw vader tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 24 april 2018 werd in uw hoofde als minderjarige een verzoek om internationale bescherming ingediend bij de Belgische autoriteiten. Bij terugkeer naar Dagestan vreest uw moeder immers voor uw leven omdat u aan een zeldzame ziekte lijdt waarvoor er in uw land niet de nodige voorzieningen bestaan. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming werden volgende documenten neergelegd: uw Belgische geboorteakten verschillende medische attesten uit België en drie schriftelijke verklaringen van betrokken personen in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Gezien uw jonge leeftijd -4 jaar- bent u immers niet in staat de motieven die aan de basis van uw verzoek om internationale bescherming liggen zelfstandig uiteen te zetten. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd uw moeder gehoord zodat zij de in uw hoofde ingeroepen vrees uiteen kon zetten. Zij werd hierin bijgestaan door uw advocaat.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de verklaringen van uw moeder blijkt dat ze in geval van vestiging in de Russische Federatie vreest voor uw leven omdat u aan een zeldzame ziekte lijdt waarvoor in de Russische Federatie niet de nodige voorzieningen voorhanden zijn (CGVS, p. 2). Er moet echter op gewezen worden dat het hier om puur medische problemen gaat, die geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Het betreft hier immers een aangeboren aandoening. Uit niets blijkt bovendien dat u omwille van een van de redenen van de Conventie medische verzorging ontzegd zou worden. Uit de verklaringen van uw zus I. (...) en moeder blijkt namelijk dat men in uw herkomstland niet bekend is met de ziekte waaraan u lijdt en de juiste medische voorzieningen, onder meer aangepast voedsel en medicatie, niet voorhanden zijn (CGVS, p. 3-4 – CGVS Iman, p. 5-6). Uw moeder noch uw zus haalt echter elementen aan die erop wijzen dat u omwille van uw ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep medische verzorging ontzegd zou worden. Evenmin blijkt uit hun verklaringen de intentie vanwege de Russische en/of Dagestaanse autoriteiten om burgers, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijke gezondheidszorg te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Gevraagd waarom u in de Russische Federatie niet de zorgen zou kunnen krijgen die u nodig heeft, antwoordde uw moeder dat men in de Russische Federatie niets weet van uw ziekte, getuige het feit dat uw broertje Ib. (...) kort na zijn geboorte overleed. Vermoedelijk leed hij aan dezelfde ziekte, aldus de dokters in België, maar de dokters in de Russische Federatie wisten niet wat er hem scheelde (CGVS, p. 3-4). Uw zus I. (...) legde soortgelijke verklaringen af (CGVS Iman, p. 5-6). Hieruit kan niet geconcludeerd worden dat de dokters in de Russische Federatie de intentie hadden om uw broertje medische zorgen te ontzeggen, gelet op de middelen waarover ze beschikten. Evenmin kan op basis hiervan besloten worden dat de dokters of de overheid de intentie zouden hebben om u medische zorgen te ontzeggen indien u zich in Dagestan zou vestigen.

U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen dan ook te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen. Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De ter staving van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten (uw geboorteakte, 4 Belgische medische attesten en 3 schriftelijke verklaringen) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw geboorteakte bevat immers louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van Dagestan. De medische attesten bevatten informatie over uw medische toestand, die evenmin in twijfel getrokken wordt, maar bevatten geen informatie over de medische voorzieningen in Dagestan en/of de Russische Federatie noch aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van Dagestan. De schriftelijke verklaringen zijn getuigenissen van mensen uit België die bij u en uw gezin betrokken waren tijdens jullie verblijf in België. De personen in kwestie -jullie verpleegkundig begeleider, een voormalige buurman en een maatschappelijk werker van het OCMW van Lommelgetuigen over het functioneren van u en uw gezin tijdens jullie verblijf in België. In deze getuigenissen wordt ook verwezen naar het feit dat u aan een zeldzame ziekte lijdt waarvoor er in de Russische Federatie niet voldoende medische voorzieningen voorhanden zijn. Op basis van de elementen in deze getuigenissen kan echter evenmin geconcludeerd worden dat uw medische toestand verband houdt met een van de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Ook uit deze getuigenissen blijkt immers dat het om een aangeboren aandoening gaat. Nergens uit deze getuigenissen blijkt echter dat het u in de Russische Federatie aan de nodige medische zorgen zou ontbreken omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er aanwijzingen dat de Russische autoriteiten de intentie hebben om u en/of uw medeburgers te vervolgen of ernstige schade toe te brengen door u en/of uw medeburgers, rekening houdende met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijke gezondheidszorg te ontzeggen. Zodoende kunnen voornoemde getuigenissen bovenstaande beslissing niet ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De tweede bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij, Ab. M., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine uit Dagestan te zijn. U werd geboren op 6 september 2011 in de Dagestaanse stad Khasavyurt en bent dus minderjarig. Uw vader, M. Im. (...) (O.V. (...)), kwam in 2012 naar België, waar hij op 13 juli 2012 om internationale bescherming vroeg. U, uw moeder, S. L. (...) (O.V. (...)), en de rest van uw gezin reisden uw vader in 2013 achterna. U heeft echter geen idee waarom jullie jullie land moesten verlaten. Uw moeder vroeg na haar aankomst in België eveneens om internationale bescherming, meer bepaald op 21 juni 2013. Op 19 september 2013 besloot het CGVS in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van uw ouders, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend, tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Zij tekenden geen beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en keerden evenmin naar jullie herkomstland terug. Uw vader diende op 5 april 2017 nog een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Uw moeder diende toen geen nieuw verzoek in. Op 13 mei 2017 besloot het CGVS dienaangaande tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag vanwege een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid. Het beroep dat uw vader tegen deze beslissing indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 14 december 2017 verworpen. Uw vader tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 24 april 2018 diende u als minderjarige zelf een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. U wil namelijk in België blijven omdat uw vrienden hier zijn en u gaat hier graag naar school.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming werden volgende documenten neergelegd: uw geboorteakte en 3 schriftelijke verklaringen van betrokken personen in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in België wil blijven omdat uw vrienden hier zijn en u hier graag naar school gaat (CGVS, p. 4-5). Deze motieven volstaan echter niet voor de toekenning van internationale bescherming aangezien hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit kan worden vastgesteld. U stelde namelijk dat u ook in Dagestan naar school kon gaan en u ook daar vrienden zou kunnen maken. U kon bovendien niet aangeven waarom u dan liever in België blijft (CGVS, p. 5). Zodoende kan omwille hiervan in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden geconcludeerd in geval van terugkeer naar Dagestan.

Uw advocaat verwees in uw hoofde nog naar een arrest van de Franstalige kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangaande een Russische familie van wie geoordeeld werd dat zij bij terugkeer naar de Russische Federatie gevaar loopt omdat de kinderen opgegroeid zijn in Europa en meer specifiek opgegroeid zijn op Westerse wijze. De Franstalige kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is van oordeel dat dergelijke kinderen, en in het bijzonder meisjes, een risico lopen in de zin van artikel 3 EVRM en heeft al verschillende arresten in die zin geveld, aldus uw advocaat (CGVS, p. 7). Er moet benadrukt worden dat u er als verzoeker om internationale bescherming toe gehouden bent uw vrees in concreto aannemelijk te maken. Het louter verwijzen naar een of meerdere arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volstaat hiertoe niet. De in uw hoofde ingeroepen vrees dient gegronde, concreet, actueel en persoonlijk te zijn. Uw advocaat maakte echter niet aannemelijk hoe een terugkeer naar de Russische Federatie in uw individueel geval aanleiding zou geven tot

een schending van artikel 3 EVRM, en zodoende tot foltering of onmenselijke of vernederende behandeling.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen. Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het ter staving van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten, uw geboorteakte en 3 schriftelijke verklaringen, is niet van dien aard dat het bovenstaande beslissing kan wijzigen. Uw geboorteakte bevat immers louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar bevat geen informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van Dagestan. De schriftelijke verklaringen zijn getuigenissen van mensen uit België die bij u en uw gezin betrokken waren tijdens jullie verblijf in België. De personen in kwestie -jullie verpleegkundig begeleider, een voormalige buurman en een maatschappelijk werker van het OCMW van Lommel- getuigen over het functioneren van u en uw gezin tijdens jullie verblijf in België, maar geen van deze getuigenissen bevat enige informatie over de in uw hoofde ingeroepen persoonlijke vrees ten aanzien van Dagestan. Zodoende kunnen zij bovenstaande beslissing niet beïnvloeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De derde bestreden beslissing ten aanzien van derde verzoekende partij, I. M., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine uit Dagestan te zijn. U werd geboren op 30 augustus 2003 in de Dagestaanse stad Khasavyurt en bent dus minderjarig. Uw vader, M. Im. (...) (O.V. (...)), kwam in 2012 naar België, waar hij op 13 juli 2012 om internationale bescherming vroeg. U, uw moeder, L. S. (...) (O.V. (...)), en de rest van uw gezin reisden uw vader in 2013 achterna. U hebt echter geen idee waarom jullie jullie land moesten verlaten. Uw moeder vroeg na haar aankomst in België eveneens om internationale bescherming, meer bepaald op 21 juni 2013. Op 19 september 2013 besloot het CGVS in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van uw ouders, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende

minderjarige werd ingediend, tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Zij tekenden geen beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en keerden evenmin naar jullie herkomstland terug. Uw vader diende op 5 april 2017 nog een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Uw moeder diende toen geen nieuw verzoek in. Op 13 mei 2017 besloot het CGVS dienaangaande tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag vanwege een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid. Het beroep dat uw vader tegen deze beslissing indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 14 december 2017 verworpen. Uw vader tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 24 april 2018 diende u als minderjarige zelf een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Bij terugkeer naar Dagestan vreest u namelijk uitgehuwelijkt te worden overeenkomstig de in uw herkomstland gangbare tradities. Daarnaast vreest u bij terugkeer ook voor het leven van uw zusje, A. (...), dat aan een zeldzame ziekte lijdt en waarvoor er in uw land niet de nodige voorzieningen bestaan. Voorts is een terugkeer naar uw herkomstland problematisch omdat u de taal niet goed meer beheerst en de regels ginder ook anders zijn. U vreest tot slot dat u in Dagestan niet goed zal kunnen studeren.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming werden volgende documenten neergelegd: uw geboorteakte, een Belgisch medisch attest, 3 schriftelijke verklaringen van betrokken personen in België en een schoolvragenlijst.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw verzoek om internationale bescherming meerledig is. Zo vreest u bij terugkeer naar Dagestan allereerst uitgehuwelijkt te worden, wat u absoluut niet wil (CGVS, p. 6). Daarnaast beheerst u de Russische taal niet meer voldoende (CGVS, p. 7) en zijn de regels en wetten in Dagestan anders dan in België (CGVS, p. 5 en 8-9). U vreest ook dat u in Dagestan niet zal kunnen verder studeren voor advocaat (CGVS, p. 5 en 7-8). Tot slot vreest u in geval van terugkeer naar Dagestan voor het leven van uw zusje A. (...), dat aan een zeldzame ziekte lijdt, waarvoor er in uw herkomstland onvoldoende voorzieningen zijn (CGVS, p. 5-6).

Aangaande uw vrees om bij terugkeer naar Dagestan gedwongen te worden uitgehuwelijkt, moet erop gewezen worden dat u deze vrees niet aannemelijk wist te maken. U stelde dat meisjes in uw herkomstland vanaf hun 15de voldoende oud en groot worden geacht om te huwen. Indien een jongen met u wil huwen, zal de familie van die jongen ervoor zorgen dat u uitgehuwelijkt wordt. Noch u, noch uw ouders zullen daar in dat geval iets kunnen aan doen. Het is bovendien de gewoonte dat gehuwde vrouwen stoppen met werken of studeren en dat ziet u absoluut niet zitten. Het is namelijk uw droom om advocate te worden. Een gehuwde vrouw moet trouwens ook lange kleren dragen (CGVS, p. 5-6). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor uw bezorgdheid, moet worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte dat u in geval van terugkeer daadwerkelijk zal moeten huwen. Gevraagd of er ondertussen al iemand gezegd heeft dat hij met u wil huwen, moest u immers toegeven dat dit tot op heden nog niet het geval is (CGVS, p. 6). Aangezien u er als verzoeker toe gehouden bent uw vrees in concreto aannemelijk te maken, volstaat een louter hypothetische vrees niet om internationale bescherming te rechtvaardigen. Zij er trouwens op gewezen dat uw ouders zelf ook willen dat u eerst uw studies afmaakt en pas daarna huwt (CGVS, p. 6). Uw moeder heeft er namelijk zelf heel veel spijt van dat ze haar middelbare studies destijds niet heeft afgemaakt (CGVS, p. 8). Uw moeder was bovendien zelf ook bijna 20 toen ze in het huwelijk trad met uw vader (CGVS, p. 8). Zodoende kan er ook niet zonder meer vanuit gegaan worden dat uw ouders u zomaar zouden uithuwelijken indien een jongen interesse zou tonen. Omwille

van bovenstaande redenen volstaat de door u geformuleerde vrees om bij terugkeer naar Dagestan gedwongen te worden uitgetrouwelijk niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Vervolgens haalde u aan dat u het Russisch vandaag niet meer voldoende beheerst en dit bij terugkeer naar Dagestan problematisch zou zijn (CGVS, p. 5, 7). U maakte echter niet aannemelijk hoe dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Vooreerst moet aangestipt worden dat u op zijn minst over een (goede) basiskennis van het Russisch beschikt. U ging in Dagestan immers tot het derde leerjaar naar school (CGVS, p. 4), waar u ook Russisch leerde (CGVS, p. 7). Uit het medisch attest dat ter staving van uw verzoek om internationale bescherming werd neergelegd, blijkt bovendien dat de consultaties met uw psychologe in het Russisch verliepen, wat een goede basiskennis van het Russisch vereist, te meer gelet op de aard van de vaststellingen vermeld in het attest (o.a. u schrikt 's nachts op en uw slaap wordt onderbroken door aanhoudende nachtmerries, uw zieke zus zou in Tsjetsjenië tot de dood veroordeeld zijn wegens het gebrek aan medische zorgen en u zou in uw thuisland geen advocate kunnen worden gezien de positie van de vrouw in de samenleving). Er wordt nergens vermeld dat hiervoor beroep werd gedaan op een tolk. U stelde wel dat u al 5 jaar in België bent en u in België enkel Nederlands praat, waardoor u uw Russisch ondertussen vergeten bent. U kan enkel nog hallo zeggen en vragen hoe het met iemand gaat, maar de rest komt er niet meer uit (CGVS, p. 7). Zij er echter op gewezen dat in het voornoemde medische attest te lezen staat dat u pas in mei 2018 werd doorverwezen naar psychologe K. K. (...). Aangezien deze consultaties in het Russisch verliepen, is het gelet op de vaststellingen in dit attest niet aannemelijk dat uw kennis van het (gesproken) Russisch zich actueel zou beperken tot het begroeten van mensen en vragen hoe het met hen gaat. U reikte voorts geen elementen aan die erop wijzen dat u niet in staat zou zijn uw kennis van het Russisch op te frissen of verder uit te breiden. U gaf namelijk zelf toe dat u uw Russisch vermoedelijk wel zou kunnen oprispen of het verder onder de knie zou kunnen krijgen. U voegde er wel aan toe dat een taal leren niet makkelijk is en dat jarenlang duurt. U stelde eveneens dat u zelf eigenlijk geen Russisch meer wil praten omdat u daardoor misschien wel het Engels, Nederlands of Frans zou vergeten en u deze talen niet meer uit uw hoofd wil zetten (CGVS, p. 7). Dit is echter slechts een louter persoonlijk motief dat geen verband houdt met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Niettemin begrip kan worden opgebracht voor het feit dat het verder onder de knie krijgen van het Russisch bepaalde inspanningen en aanpassing vergt en mogelijk zelfs aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, maakte u niet aannemelijk hoe dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Gevraagd wat er in geval van terugkeer naar Dagestan zou gebeuren omdat u de taal niet voldoende machtig bent, repliceerde u dat u dan heel uw leven lang thuis zou blijven zitten. U verduidelikte dat u de taal immers voor bijna alles nodig hebt. U moet praten met mensen op school of op het werk en u kan ginder natuurlijk geen Nederlands praten (CGVS, p. 7). Hierin kan echter geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit worden gevonden. Te meer omdat u als minderjarige ook kan terugvallen op uw ouders, die het Russisch wel heel goed beheersen. Bijgevolg volstaat ook dit motief niet om internationale bescherming te rechtvaardigen.

Daarnaast baseert u uw verzoek om internationale bescherming ook op het verschil in wetten en regels tussen België en Dagestan. Vooral de verkeersregels zijn in uw herkomstland volledig anders dan in België. In België stoppen mensen voor een rood stoplicht, maar in uw herkomstland worden rode stoplichten genegeerd en rijden mensen gewoon door, waardoor er veel ongevallen gebeuren (CGVS, p. 5, 8-9). Ongeacht het feit dat dit slechts een blote bewering is, kan hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit worden onderscheiden. Voor het overige kon u geen andere regels aanhalen die u in geval van terugkeer vreest omdat alles ondertussen veranderd is (CGVS, p. 9). Zodoende volstaat ook het door u ingeroepen verschil in regels niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Voorts vreest u dat u in geval van terugkeer naar Dagestan niet voor advocate zal kunnen studeren, wat uw droom is. Enerzijds zal uw gebrekkige kennis van het Russisch uw studies in de weg staan. Anderzijds is ook de kwaliteit van het onderwijs in de Russische Federatie op dit vlak problematisch (CGVS, p. 5, 7-8). Zoals hierboven reeds uitgebreid geargumenteed, maakte u niet aannemelijk dat u zich het Russisch niet verder eigen zou kunnen maken. Zodoende kan evenmin aangenomen worden dat u bij terugkeer naar uw herkomstland niet zou kunnen verder studeren vanwege uw gebrekkige taalkennis. Het feit dat het onderwijs in de Russische Federatie van mindere kwaliteit zou zijn (CGVS, p. 7-8), wat op zich slechts een blote bewering is, volstaat evenmin voor de toekenning van internationale bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers geenszins de intentie vanwege de Russische autoriteiten om burgers, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijk onderwijs te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Evenmin blijkt uit uw verklaringen een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit omdat u geen advocate zou kunnen worden. Bijgevolg kan omwille

van dit motief in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld.

Tot slot verwees u ter staving van uw verzoek om internationale bescherming ook naar de gezondheidstoestand van uw zusje, A. (...). Zij lijdt aan een zeer ernstige, ongeneeslijke ziekte, waarvan u de naam niet kent. Omwille van deze ziekte moet uw zusje speciale voeding krijgen, die in de Russische Federatie niet voorhanden is. In de Russische Federatie heeft men ook geen kennis van deze ziekte, getuige het feit dat u eerder al een jonger broertje verloor in de Russische Federatie. Hij leed mogelijk aan dezelfde ziekte als uw zusje, maar de dokters in de Russische Federatie zeiden dat hij gewoon koorts had, waarna hij uiteindelijk overleed (CGVS, p. 5-6). Vooreerst zij erop gewezen dat dit motief ook door uw moeder werd ingeroepen in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw zusje, A. (...). In het kader van haar verzoek om internationale bescherming werd besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de in haar hoofde ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van deze medische problemen dient ze zich dan ook te wenden tot de geëigende procedure. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor uw bezorgdheid over de gezondheidsproblemen van uw zusje en het feit dat uw zusje in de Russische Federatie niet de nodige voorzieningen zou kunnen krijgen, kan omwille van de medische problemen van uw zusje in uw hoofde echter geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld. U reikte immers geen elementen aan waaruit blijkt dat de gezondheidstoestand van uw zusje in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uw advocaat in uw hoofde verwees naar een arrest van de Franstalige kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangaande een Russische familie van wie geoordeeld werd dat zij bij terugkeer naar de Russische Federatie gevaar loopt omdat de kinderen opgegroeid zijn in Europa en meer specifiek opgegroeid zijn op Westerse wijze. De Franstalige kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is van oordeel dat dergelijke kinderen, en in het bijzonder meisjes, een risico lopen in de zin van artikel 3 EVRM en heeft al verschillende arresten in die zin geveld, aldus uw advocaat (CGVS, p. 12). Er moet benadrukt worden dat u er als verzoeker om internationale bescherming toe gehouden bent uw vrees in concreto aannemelijk te maken. Het louter verwijzen naar een of meerdere arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volstaat hiertoe niet. De in uw hoofde ingeroepen vrees dient gegrond, concreet, actueel en persoonlijk te zijn. Uw advocaat maakte echter niet aannemelijk hoe een terugkeer naar de Russische Federatie in uw individueel geval aanleiding zou geven tot een schending van artikel 3 EVRM, en zodoende tot foltering of onmenselijke of vernederende behandeling.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen. Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten (uw geboorteakte, een Belgisch medisch attest, 3 schriftelijke verklaringen en een schoolvragenlijst), zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw geboorteakte bevat immers louter identiteitsgegevens, maar geen informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van Dagestan. Het medische attest vermeldt dat u tot op vandaag kampt met belangrijke psychische gevolgen van psychotraumatische aard en complex leed. U slaapt heel slecht en wordt 's nachts opgeschrikt door aanhoudende nachtmerries die uw slaap onderbreken. U heeft vaak last van angsten, die zich voornamelijk manifesteren wanneer u denkt aan de mogelijkheid dat u en uw familie naar uw herkomstland teruggestuurd zouden worden. Uw psychologe is van oordeel dat u voor onbepaalde tijd psychotherapeutisch behandeld dient te worden en u nood heeft aan stabiliteit en veiligheid om te herstellen en een onderbreking van de behandeling tot decompensatie zou leiden. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde angsten, inspanningen, aanpassingen, en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, blijkt uit dit attest niet dat een terugkeer naar uw herkomstland een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit zou uitmaken. Evenmin kan op basis van dit attest geconcludeerd worden dat een terugkeer naar uw herkomstland een onmenselijke of vernederende behandeling zou uitmaken. Volledigheidshalve zij er trouwens op gewezen dat in dit attest te lezen staat dat uw 'zieke' zus [sic] in Tsjetsjenië ter dood veroordeeld zou zijn vanwege het gebrek aan medische zorgen en u in Tsjetsjenië nooit advocate zou kunnen worden gezien de positie van de vrouw in de traditionele samenleving die steeds meer geïslamiseerd is als gevolg van de wahhabitische stroming. Uw vrees bij terugkeer dient echter beoordeeld te worden ten aanzien van Dagestan, de republiek waar u geboren bent en waar u voor uw komst naar België ook gewoond hebt samen met uw ouders.

De schriftelijke verklaringen zijn getuigenissen van mensen uit België die bij u en uw gezin betrokken waren tijdens jullie verblijf in België. De personen in kwestie -jullie verpleegkundig begeleider, een voormalige buurman en een maatschappelijk werker van het OCMW van Lommel- getuigen over het functioneren van u en uw gezin tijdens jullie verblijf in België, maar geen van deze getuigenissen bevat enige informatie over de in uw hoofde ingeroepen persoonlijke vrees ten aanzien van Dagestan. Zodoende kunnen zij bovenstaande beslissing niet beïnvloeden. De schoolvragenlijst ten slotte bevat hoofdzakelijk informatie met betrekking tot uw functioneren op school in België. In dit document wordt wel melding gemaakt van het feit dat u in België liever naar school gaat dan in Rusland omdat u in Rusland bang was van de leerkrachten omdat er veel strenger gestraft werd indien men iets fout deed. Deze vermelding is echter onvoldoende om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vast te stellen. Vooreerst heeft u dit element zelf niet ingeroepen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming noch heeft uw advocaat dit in uw hoofde gedaan. Daarenboven volstaat deze vermelding niet om een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit te concluderen in geval van terugkeer naar de Russische Federatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De vierde bestreden beslissing ten aanzien van vierde verzoekende partij, L. M., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine uit Dagestan te zijn. U werd geboren op 30 september 2005 in de Dagestaanse stad Khasavyurt en bent dus minderjarig. Uw vader, M. Im. (...) (O.V. (...)), kwam in 2012 naar België, waar hij op 13 juli 2012 om internationale bescherming vroeg. U, uw moeder, L. S. (...) (O.V. (...)), en de rest van uw gezin reisden uw vader in 2013 achterna. U heeft echter geen idee waarom jullie jullie land moesten verlaten. Uw moeder vroeg na haar aankomst in België eveneens om internationale bescherming, meer bepaald op 21 juni 2013. Op 19 september 2013 besloot het CGVS in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van uw ouders tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Zij tekenden geen beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en keerden evenmin naar jullie herkomstland terug. Uw

vader diende op 5 april 2017 nog een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Uw moeder diende toen geen nieuw verzoek in. Op 13 mei 2017 besloot het CGVS dienaangaande tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag vanwege een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid. Het beroep dat uw vader tegen deze beslissing indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 14 december 2017 verworpen. Uw vader tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 24 april 2018 diende u als minderjarige zelf een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Bij terugkeer naar Dagestan vreest u namelijk dat u niet zal kunnen verder studeren voor dokter omdat u de taal niet meer kent. Daarnaast vreest u bij terugkeer ook voor het leven van uw zusje, A. (...), dat aan een zeldzame ziekte lijdt en waarvoor er in uw land niet de nodige voorzieningen bestaan.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming werden volgende documenten neergelegd: uw geboorteakte en 3 schriftelijke verklaringen van betrokken personen in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw verzoek om internationale bescherming meerledig is. Zo vreest u bij terugkeer naar Dagestan enerzijds voor het leven van uw zusje A. (...), dat aan een zeldzame ziekte lijdt, waarvoor er in uw herkomstland onvoldoende voorzieningen zijn. Anderzijds beheerst u het Russisch onvoldoende en zou in de Russische Federatie niet voor dokter kunnen studeren (CGVS, p. 5-6).

Wat betreft de door u ingeroepen vrees omwille van de gezondheidstoestand van uw zusje A. (...), moet erop gewezen worden dat dit motief in uw hoofde geen internationaal beschermingsstatuut kan rechtvaardigen. U gaf aan dat uw zusje medische problemen heeft, al weet u niet dewelke. Uw broertje had destijds hetzelfde probleem en is hieraan reeds gestorven. Bij terugkeer naar uw herkomstland, zullen jullie ginder niet voor uw zusje kunnen zorgen en riskeert ze eveneens te overlijden (CGVS, p. 4-5). Er moet benadrukt worden dat uw moeder dit motief ook inriep in het kader van het verzoek om internationale bescherming in hoofde van uw zusje, A. (...), en het CGVS dienaangaande besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de in haar hoofde ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van deze medische problemen dient ze zich dan ook te wenden tot de geëigende procedure. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor uw bezorgdheid over de gezondheidsproblemen van uw zusje en het feit dat uw zusje in de Russische Federatie niet de nodige voorzieningen zou kunnen krijgen, kan omwille van de medische problemen van uw zusje in uw hoofde echter geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld. U reikte immers geen elementen aan waaruit blijkt dat de gezondheidstoestand van uw zusje in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Daarnaast beriep u zich ter staving van uw verzoek om internationale bescherming op uw gebrekkige kennis van het Russisch (CGVS, p. 5-6), die bij terugkeer naar uw herkomstland problematisch zou zijn. U maakte echter niet aannemelijk dat uw gebrekkige kennis van het Russisch in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Vooreerst zij erop gewezen dat u niet aannemelijk maakte dat u u het Russisch niet verder eigen zou kunnen maken. U gaf aan dat u destijds in uw herkomstland wel Russisch hebt geleerd, maar u ondertussen alles vergeten bent en meent dat het voor u veel te moeilijk zou zijn om het Russisch opnieuw te leren (CGVS, p. 5). U verduidelijkte dat dit voor u te moeilijk zou zijn omdat er in het Russisch letters

zijn die men heel goed moet uitspreken en u dat niet kan (CGVS, p. 5). Gevraagd waarom u het Russisch actueel niet meer zou kunnen leren, gelet op het feit dat u het vroeger reeds geleerd heeft, antwoordde u dat u al 5 jaar in België zit en alles gewoon weg is uit uw hoofd (CGVS, p. 5). Toen u er vervolgens attent op gemaakt werd dat u in België in die periode ondertussen verschillende talen hebt geleerd, meer bepaald Nederlands, Frans en Engels (CGVS, p. 4), wierp u op dat het Russisch heel moeilijk is voor u omdat er verschillende letters zijn en u niet kan schrijven, want u schrijft altijd fouten (CGVS, p. 5). Dit zijn echter slechts blote beweringen en u kon met geen enkel document hard maken dat het Russisch een dermate moeilijke taal is dat het voor u onmogelijk zou zijn om ze te leren. Voorts stelde u dat u omwille van uw gebrekkige kennis van het Russisch niets zou kunnen zeggen en u ook niet zou kunnen antwoorden als men u iets vraagt (CGVS, p.5). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat het opnieuw leren van het Russisch bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit kan worden onderscheiden. Te meer omdat u als minderjarige ook kan terugvallen op uw ouders, die het Russisch wel heel goed beheersen. Bijgevolg volstaat ook dit motief niet voor de toekenning van internationale bescherming.

Tot slot wierp u op dat u in de Russische Federatie niet voor dokter zou kunnen studeren (CGVS, p. 6). U verklaarde dat u in uw herkomstland niet voor dokter zou kunnen studeren omdat u het Russisch onvoldoende machtig bent en men er dingen leert waarvan u echt niets snapt. Gevraagd om dit te duiden, vertelde u dat men er heel moeilijke woorden gebruikt, waarvan u niets zal begrijpen (CGVS, p. 6). Zij vooreerst benadrukt dat u, zoals hierboven geargumenteed, niet aannemelijk maakte dat u het Russisch niet verder zou kunnen leren. Zodoende kan evenmin aangenomen worden dat u bij terugkeer naar uw herkomstland niet zou kunnen verder studeren vanwege uw gebrekkige taalkennis. Zij er daarnaast op gewezen dat u niet aannemelijk maakte hoe het feit dat u in uw herkomstland niet voor dokter zou kunnen studeren in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, volstaat het feit dat u in uw herkomstland niet voor dokter zou kunnen studeren zodoende niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uw advocaat in uw hoofde verwees naar een arrest van de Franstalige kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangaande een Russische familie van wie geoordeeld werd dat zij bij terugkeer naar de Russische Federatie gevaar loopt omdat de kinderen opgegroeid zijn in Europa en meer specifiek opgegroeid zijn op Westerse wijze. De Franstalige kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is van oordeel dat dergelijke kinderen, en in het bijzonder meisjes, een risico lopen in de zin van artikel 3 EVRM en heeft al verschillende arresten in die zin gevelde, aldus uw advocaat (CGVS, p. 8). Er moet benadrukt worden dat u er als verzoeker om internationale bescherming toe gehouden bent uw vrees in concreto aannemelijk te maken. Het louter verwijzen naar een of meerdere arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volstaat hiertoe niet. De in uw hoofde ingeroepen vrees dient gegrond, concreet, actueel en persoonlijk te zijn. Uw advocaat maakte echter niet aannemelijk hoe een terugkeer naar de Russische Federatie in uw individueel geval aanleiding zou geven tot een schending van artikel 3 EVRM, en zodoende tot foltering of onmenselijke of vernederende behandeling.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen geviseerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen. Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat er zwaarwegende

gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten, uw geboorteakte en 3 schriftelijke verklaringen van betrokkenen in België, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kan wijzigen. Uw geboorteakte bevat immers louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees. De schriftelijke verklaringen zijn getuigenissen van mensen uit België die bij u en uw gezin betrokken waren tijdens jullie verblijf in België. De personen in kwestie -jullie verpleegkundig begeleider, een voormalige buurman en een maatschappelijk werker van het OCMW van Lommel- getuigen over het functioneren van u en uw gezin tijdens jullie verblijf in België, maar geen van deze getuigenissen bevat enige informatie over de in uw hoofde ingeroepen persoonlijke vrees ten aanzien van Dagestan. Zodoende kunnen zij bovenstaande beslissing niet beïnvloeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de beginselen van behoorlijk bestuur, van voorzorg- en van zorgvuldigheidsplicht".

2.2.1. In de mate verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Waar verzoekende partijen menen dat artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie werd geschonden, duidt de Raad erop dat de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel inhouden en evenmin ertoe strekken de in voormeld artikel 24 opgesomde "Rechten van het kind" aan verzoekende partijen te ontfemen. De bevoegdheid van de Raad is *in casu* beperkt tot het beoordelen of verzoekende partijen al dan niet aanspraak maken op de status van vluchteling, dan wel deze van subsidiaire bescherming. In onderhavig geval is gebleken dat verzoekende partijen er niet in slagen aan te tonen dat zij aanspraak maken op deze status. De algemene overweging dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, kan voorts geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, in uitvoering van Europese regelgeving en het Verdrag van Genève, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling, dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De schending van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie kan dan ook niet dienstig worden ingeroepen.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig

inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.4.1. In hun verzoekschrift onderstrepen verzoekende partijen vooreerst dat zij reeds zes jaar in België wonen en menen zij dat zij in geval van terugkeer naar hun land van herkomst een risico op vervolging lopen, gezien personen die van het buitenland terugkeren er bijzonder bedreigd en ondervraagd worden. Zij stellen dat “*vluchtelingen die naar TSJETSJENIE terugkeren het slachtoffer van slechte behandelingen zijn*”, dat “*de President van de autonome republiek TSJETSJENIE, Ramzan Kadyrov de Tsjetsjeense diaspora wantrouwt en hen van subversieve activiteiten verdenkt*”, en dat “*vrouwen die TSJETSJENIE ontvluchtten bijzonder kwetsbaar zijn. Dat zij immers het risico lopen bestraft of vermoord te worden, zoals President KADYROV het wil*”. Verzoekende partijen verwijzen in dit verband naar twee arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) waarin geoordeeld werd dat een terugkeer van de Tsjetsjeense verzoekers naar Tsjetsjenië artikel 3 EVRM zou schenden. Als bijlage bij hun verzoekschrift voegen verzoekende partijen informatie waaruit “*de onmenselijke behandelingen voorbehouden aan de Tsjetsjenen die naar hun land terugkeren nadat hun asielaanvraag in Europa werd afgewezen*” blijken (bijlagen 4, 5 en 7).

2.2.4.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partijen met bovenstaand betoog evenmin *in concreto* aantonen dat zij bij een terugkeer naar Dagestan louter omwille van hun langdurige verblijf in het buitenland een gegronde vrees voor vervolging koesteren dan wel een reëel risico op ernstige schade zouden lopen. Zij beperken zich immers tot het verwijzen naar algemene informatie omtrent de risico's die Tsjetsjenen lopen bij een terugkeer naar Tsjetsjenië, terwijl *in casu* de vrees van verzoekende partijen dient te worden beoordeeld ten aanzien van Dagestan, de republiek waar hun ouders voor hun komst naar België woonden. Ook de twee arresten van het EHRM hebben betrekking op de terugkeer naar Tsjetsjenië. De informatie die verzoekende partijen aanhalen in hun verzoekschrift is dan ook niet van aard aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Dagestan louter omwille van hun langdurige verblijf in het buitenland een gegronde vrees voor vervolging koesteren dan wel een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

2.2.5.1. Verder duiden verzoekende partijen op de gezondheidstoestand van eerste verzoekende partij, A. M. Als bijlage bij hun verzoekschrift voegen zij een medisch attest d.d. 25 mei 2017 waarin de ziekte van eerste verzoekende partij bevestigd wordt (bijlage 9). Zij betogen dat de gezondheidszorgen in hun land niet alleen niet beschikbaar zijn, maar dat eerste verzoekende partij om reden van haar Tsjetsjeense afkomst in de Russische Federatie geen toegang tot de gezondheidszorgen heeft. Verzoekende partijen voegen in dit verband als bijlage bij hun verzoekschrift een rapport van 14 december 2009 waaruit blijkt dat Tsjetsjenen om reden van hun afkomst met talrijke hindernissen geconfronteerd worden die hen beletten de nodige propiska te bekomen om zich in andere delen van de Russische Federatie te vestigen (bijlage 9). Tevens blijkt zulks uit het rapport van OSAR aangaande de mensenrechtensituatie in Tsjetsjenië d.d.13 mei 2016 (bijlage 5 van het verzoekschrift). Het OSAR-rapport vermeldt dat aan personen zonder vaste woonplaats de toegang tot gezondheidszorgen wordt ontnomen. Verzoekende partijen stellen dat deze discriminerende maatregelen hen beletten om toegang te hebben tot de gezondheidszorg in de Russische Federatie.

2.2.5.2. De Raad bemerkt evenwel vooreerst dat nergens uit de verklaringen van de moeder van eerste verzoekende partij en de zus van eerste verzoekende partij, zijnde derde verzoekende partij, bleek dat eerste verzoekende partij omwille van haar Tsjetsjeense afkomst medische verzorging ontzegd zou worden in de Russische Federatie. Immers, gevraagd waarom zij vrezen voor het leven van eerste verzoekende partij in geval van vestiging in de Russische Federatie, stellen zij slechts dat men in hun herkomstland niet bekend is met de ziekte waaraan eerste verzoekende partij lijdt en de juiste medische

voorzieningen, onder meer aangepast voedsel en medicatie, niet voorhanden zijn. Gevraagd waarom eerste verzoekende partij in de Russische Federatie niet de zorgen zou kunnen krijgen die zij nodig heeft, stelde haar moeder dat men in de Russische Federatie niets weet van haar ziekte, getuige het feit dat het broertje van eerste verzoekende partij lb., die volgens de dokters in België vermoedelijk aan dezelfde ziekte leed, kort na zijn geboorte overleed. Hieruit kan niet geconcludeerd worden dat de dokters in de Russische Federatie de intentie hadden om lb. medische zorgen te ontzeggen, gelet op de middelen waarover ze beschikten. Evenmin kan op basis hiervan besloten worden dat de dokters of de overheid de intentie zouden hebben om eerste verzoekende partij medische zorgen te ontzeggen indien zij zich in Dagestan zou vestigen. De bewering in hun verzoekschrift dat eerste verzoekende partij omwille van haar Tsjetsjeense afkomst gezondheidszorgen geweigerd zal worden, komt in het licht van het voorgaande dan ook allerminst overtuigend over. Uit de door verzoekende partijen bijgebrachte informatie blijkt voorts niet dat in de Russische Federatie aan personen van Tsjetsjeense afkomst op algemene wijze de toegang tot de gezondheidszorg wordt ontzegd. Verzoekende partijen dienen dan ook *in concreto* aan te tonen dat eerste verzoekende partij omwille van haar Tsjetsjeense afkomst de toegang tot de gezondheidszorg zal worden ontzegd, alwaar zij op bovenstaande wijze geheel in gebreke blijven.

2.2.6.1. Ten slotte betogen verzoekende partijen nog dat derde verzoekende partij wel degelijk het risico loopt om in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een gedwongen huwelijk te ondergaan. Verzoekende partijen menen dat verwerende partij *“de problematiek van de gedwongen huwelijken in TSJETSJENIE niet onderzoekt”* en wijzen erop dat *“tegenpartij bovendien in het kader van een ander dossier niet alleen de omvang van gedwongen huwelijken in DAGESTAN erkende, maar ook dat deze huwelijken vanaf 15-16 jaar georganiseerd werden, hetzij op de ouderdom van verzoekster”*. Als bijlage bij hun verzoekschrift voegen verzoekende partijen in dit verband een internetartikel d.d. 10 maart 2017 van *Human Rights Watch* over de islamitische kledingvoorschriften in Tsjetsjenië (bijlage 2), een internetartikel d.d. 9 februari 2017 van *OC Media* over de algemene situatie van vrouwen in de Noordelijke Kaukasus (bijlage 3), een EASO-rapport d.d. september 2014 over de algemene situatie van vrouwen in Tsjetsjenië (bijlage 6) en een internetartikel d.d. 28 juli 2016 van *Le Courrier de Russie* omtrent gedwongen huwelijken in Dagestan (bijlage 8).

2.2.6.2. De Raad is evenwel van oordeel dat in verband met de door derde verzoekende partij voorgehouden vrees om bij terugkeer naar Dagestan gedwongen te worden uitgehuwelijkt in de derde bestreden beslissing terecht het volgende wordt gemotiveerd: *“Aangaande uw vrees om bij terugkeer naar Dagestan gedwongen te worden uitgehuwelijkt, moet erop gewezen worden dat u deze vrees niet aannemelijk wist te maken. U stelde dat meisjes in uw herkomstland vanaf hun 15de voldoende oud en groot worden geacht om te huwen. Indien een jongen met u wil huwen, zal de familie van die jongen ervoor zorgen dat u uitgehuwelijkt wordt. Noch u, noch uw ouders zullen daar in dat geval iets kunnen aan doen. Het is bovendien de gewoonte dat gehuwde vrouwen stoppen met werken of studeren en dat ziet u absoluut niet zitten. Het is namelijk uw droom om advocate te worden. Een gehuwde vrouw moet trouwens ook lange kleren dragen (CGVS, p. 5-6). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor uw bezorgdheid, moet worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte dat u in geval van terugkeer daadwerkelijk zal moeten huwen. Gevraagd of er ondertussen al iemand gezegd heeft dat hij met u wil huwen, moest u immers toegeven dat dit tot op heden nog niet het geval is (CGVS, p. 6). Aangezien u er als verzoeker toe gehouden bent uw vrees in concreto aannemelijk te maken, volstaat een louter hypothetische vrees niet om internationale bescherming te rechtvaardigen. Zij er trouwens op gewezen dat uw ouders zelf ook willen dat u eerst uw studies afmaakt en pas daarna huwt (CGVS, p. 6). Uw moeder heeft er namelijk zelf heel veel spijt van dat ze haar middelbare studies destijds niet heeft afgemaakt (CGVS, p. 8). Uw moeder was bovendien zelf ook bijna 20 toen ze in het huwelijk trad met uw vader (CGVS, p. 8). Zodoende kan er ook niet zonder meer vanuit gegaan worden dat uw ouders u zomaar zouden uithuwelijken indien een jongen interesse zou tonen. Omwille van bovenstaande redenen volstaat de door u geformuleerde vrees om bij terugkeer naar Dagestan gedwongen te worden uitgehuwelijkt niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.”*

De Raad stelt vast dat bovenstaand betoog van verzoekende partijen geenszins van aard is voormelde motivering in een ander daglicht te stellen.

Waar zij informatie bijbrengen over de algemene situatie voor vrouwen in Tsjetsjenië (bijlagen 2 en 6 van het verzoekschrift), herhaalt de Raad dat *in casu* de vrees van verzoekende partijen dient te worden beoordeeld ten aanzien van Dagestan, de republiek waar hun ouders voor hun komst naar België woonden. Deze informatie die betrekking heeft op de republiek Tsjetsjenië is *in casu* dan ook irrelevant. Waar verzoekende partijen verwijzen naar algemene informatie over de situatie van vrouwen in de Noordelijke Kaukasus (bijlage 3 van het verzoekschrift) en over gedwongen huwelijken in Dagestan (bijlage 8 van het verzoekschrift), wijst de Raad erop dat de loutere verwijzing naar de algemene toestand in hun land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat derde verzoekende partij in haar land van

herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.2.7. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partijen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Desbetreffende motivering van verwerende partij in de bestreden beslissingen wordt door verzoekende partijen geheel ongemoeid gelaten waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, map A. M., stukken 17 en 18; administratief dossier, map Ab. M., stukken 16 en 17; administratief dossier, map I. M., stukken 19 en 20; administratief dossier, map L. M., stukken 16 en 17), en dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 6 juni 2018 de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit bijgestaan door hun advocaat. Eerste verzoekende partij werd hierbij bij monde van haar moeder (voogd) gehoord. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT